

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.250/2019/9.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
Dr. Gál Attila bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:
Scheiffer és Társai Ügyvédi Iroda
. Pálvölgyi Miklós ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Lakner Krisztina ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.080/2018/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
31.M.532/2016/43.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.080/2018/4. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint és 2.700 (kettőezer hétszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget. A le nem rótt 183.875 (egyszáznolcvanháromezer-nyolcszázhetvenöt) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad. A teljes mértékben pervesztes felperes pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye felülvizsgálati kérelemnek.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Felperes 2011. augusztus 1-jétől call center alkalmazott munkakörben állt az alperes alkalmazásában. Munkavégzésének helye a B...., S... utca szám alatt volt. 2015. november 10-től az alperes részmunkaidőben adminisztrátor munkakörben foglalkoztatta.
- [2] A felperes 2014. szeptember 13-án az alperes telefonközpontjában a szokásos call center munkáját végezte, amikor ájulásos szédülés következtében a padlón fekvé találták az ugyanazon irodában dolgozó munkatársai, akik a gépük felé fordulva ültek, ezért nem látták pontosan, hogy a felperes miképpen került a földre, azonban felőle koppanást nem hallottak. A mentőszolgálat kiérkezéséig a földön fekvő felperesről gondoskodtak.
- A kiérkező mentőorvos a felperest megvizsgálta, majd mentési dokumentációs lapot töltött ki, amelyet a felperes is aláírt. Ebben leírták, hogy a felperes székéből felállva elájult, 1-2 percig eszméletlen volt, a mentő kiérkezésekor a földön feküdt, panaszmentesnek érezte magát. Felültetve minimális szédülést panaszolt. Orvosi ellátását, vizsgálatát követően kórházi ellátást nem kért. Rögzítették azt is, hogy a felperes aznap folyadékot nem fogyasztott. A felperest házastársa szállította a munkaidő letelte előtt otthonába.
- [3] A felperes az esetet követően a munkahelyén munkát végzett, majd 2014. szeptember 30-ától keresőképtelen lett 2015. november 9-éig bezárólag.
- [4] Az alperes 2015. júniusában vizsgálta ki az esetet, melynek keretében meghallgatta a felperessel közös irodában dolgozó, az eseménynél jelenlévő munkatársakat. Megállapította, hogy a felperes a földre kerülését megelőzően azon a napon egyáltalán nem evett, kizárólag egy kávét fogyasztott. A balesetet pontosan senki nem látta és azt sem, hogy miként esett el a felperes. Annyit tudtak megállapítani, hogy a felperes a földre került, koppanást a felperes felől munkatársai nem hallottak. Az esést követő két hétben beosztása szerint tovább dolgozott, és ebben az időszakban nem hivatkozott arra, hogy baleset és abból fakadóan sérülés érte volna.
- Az alperes mindezekre tekintettel vizsgálatát követően nem tekintette az esetet üzemi balesetnek, hiszen nem volt egyszeri külső hatás, mely a felperes akaratától függetlenül hirtelen előidézte volna esését. Az alperesnek nem volt arról tudomása, hogy bármilyen, akár kávéfolton a felperes megcsúszott volna. Munkatársai úgy nyilatkoztak, hogy valószínűleg elájult, mely tény alátámasztotta

a mentési dokumentációs lap is. A belső vizsgálat során bizonyítékot nem tárt fel, amely az alperes felelősségét támasztotta volna alá, az esés kizárólag a felperes által előidézett rosszullét következménye lehetett.

A felperes keresete alperes ellenkérelme

- [5] A felperes keresetében kártérítésként 1.838.711 forint megfizetésére kérte az alperes kötelezését keresetvesztés miatt. Gyógykezeléseivel összefüggésben 44.600 forint bérlet, 22.200 forint felmerült költség, valamint 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetését is igényelte, és a szabadságmegváltással összefüggésben 66.667 forint kártérítést is kért.
- [6] Állítása szerint a padlóra kifolyt kávéfolton csúszott el, amikor a mosdóba szeretett volna kimenni. Az esés következtében elvesztette az eszméletét, és a jobb karján súlyosan megsérült. Akut váll-elváltozást szenvedett el traumás vállficam következtében. Emellett idegi panaszai is keletkeztek, jobb karjának szorító ereje csökkent, felkarja fájdalmas lett. Az eseményről többszöri kérésére sem vettek fel jegyzőkönyvet. A mentőszolgálat által kiállított mentési lapra munkatársnője diktálta be, hogy megsédült, holott a megcsúszás következtében történt elesés után vesztette el az eszméletét. Hivatkozott arra, hogy részmunkaidős foglalkoztatásáról szóló munkaszerződés módosítására a balesetből eredő egészségi állapota miatt volt szükség.
- [7] Alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozása szerint nem volt megállapítható, hogy a felperest üzemi baleset érte volna, a káresemény kizárólag a felperesre visszavezető okból következett be. Felperes az ambuláns lapok, zárójelentések tanúsága szerint is eszméletvesztéses rosszullétre hivatkozott a kezelése során.
- [8] A kárfelelősség alóli mentesülés körében előadta, hogy az eszméletvesztéses ájulás ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény, amivel nem kellett számolnia, és nem volt elvárható, hogy azt elkerülje figyelemmel arra is, hogy a munkaalkalmassági vizsgálatok során a felperes rendszeresen alkalmas minősítést kapott. Hivatkozott az alperes a felperes elháríthatatlan magatartására is, miszerint nem ivott, nem evett, amitől rosszul lett.
- A felperes kárenyhítési kötelezettségét is megszegte, mert az esést követően több mint két hétig nem ment orvoshoz az általa hivatkozott vállfájdalom ellenére. Nem bizonyította továbbá, hogy az alperesnél történt rosszullétből eredő esés miatt sérült a válla. Vitatta a keresetet összegszerűségében is.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 31.M.532/2016/43. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére megállapítva, hogy a le nem rótt eljárási illeték és az állam által előlegezett költség az állam terhén marad.
- [10] Az elsőfokú bíróság döntését a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 166. § (1) és (2) bekezdéseire alapította.
- [11] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a felperes ítéleti bizonyossággal nem tudta bizonyítani az alperes kártérítési felelősségének fennállását. Ugyanakkor kiemelte, hogy a felperest a baleset a munkaviszonyában, munkaköri feladatainak végzése közben érte, melyet az alperes sem vont kétségbe, így a felelősség alól az alperesnek kellett magát kimentenie.
- [12] Az elsőfokú bíróság a tanúk vallomása és a csatolt okiratok alapján megállapította, hogy a 2014. szeptember 13-án a felperes elesését eszméletvesztés okozta, amely olyan körülmény, ami a munkáltató ellenőrzési körén kívül esik. Ezzel nem kellett számolnia, és nem volt elvárható, hogy az esemény bekövetkezését elkerülje.
- [13] A tanúk vallomása nem igazolta a felperes állítását, miszerint egy kávéfolton csúszott és esett el, ugyanis az eseménynél jelenlévő munkatársak sem kávéfoltot, sem más foltot nem észleltek a helyiség padlóján. A tanúk vallomása szerint a felperes melletti szék nem volt felborulva, be volt tolva az asztal alá, amely valószínűtlenné tette azt a felperesi előadást, hogy elindult, és a padlóján lévő folton elcsúszott. A mentőszolgálat által kiállított dokumentációs lap is azt tartalmazta, hogy a felperes a székből felállva elájult. Elcsúszásra utalás sem ebben, sem az eseményt követő orvosi iratokban nem volt.
- [14] Az eszméletvesztés során a rosszullet tényét nem csupán az egyező tanúvallomások, hanem az a felperesi nyilatkozat is alátámasztotta, miszerint az esésre emlékezett, azonban arra nem, hogy a földre érkezett és arra sem, miben ütötte meg magát. Mindebből az következik, hogy a felperes már a földre érkezés előtt elvesztette az eszméletét, azaz ájulása nem az esés következménye volt. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az Mt. 166. § (2) bekezdés értelmében az alperes az eszméletvesztéssel okozati összefüggésben keletkezett egészségkárosodásért való felelősség alól mentesült.
- [15] A felperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.080/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára másodfokú perköltség megfizetésére megállapítva, hogy az illetéket az állam viseli.
- [16] A másodfokú bíróság elsődlegesen rögzítette, hogy a felperes az alperes jogi igazgatójával folytatott megbeszélésről a másik fél tudomása nélkül készített hangfelvétel bizonyítékként történő felhasználását a másodfokú eljárásban kérte először. A polgári

perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 235. § (1) bekezdés értelmében ezért ezen új bizonyíték felhasználására a másodfokú eljárásban nem volt lehetőség, hiszen a hangfelvétel az elsőfokú eljárásban is rendelkezésre állt, és a felperesnek lehetősége lett volna a jogi igazgató tanúkénti meghallgatását is kérni.

- [17] A törvényszék rámutatott arra, hogy a felperes keresetében a 2014. szeptember 13-ai eseménnyel összefüggésben kialakult egészségkárosodása miatti kárai megtérítésére kérte az alperes kötelezését. Az elsőfokú bíróság a kár a munkaviszonnyal való összefüggésének megállapítását követően a mentesülési okot vizsgálta, holott az alperes vitatta az okozati összefüggést is, vagyis azt, hogy a felperes a 2014. szeptember 13-ai esemény során szenvedte el a vállsérülését, amire a kárigényeit alapítja. A törvényszék azonban ennek azért nem tulajdonított jelentőséget, mert a munkáltató mentesülését megalapító körülményeket az elsőfokú bíróság teljes körűen vizsgálta, és a bizonyítási eljárás eredményeként megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által állított elcsúszást semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá.
- [18] A tanúk egybehangzóan adták elő, miszerint elcsúszásra utaló körülményeket nem tapasztaltak. A felperes az ezt követően elvégzett számtalan orvosi vizsgálat mindegyikén maga is ájulásos rosszullétre hivatkozott elcsúszásról nem tett említést. Mentési dokumentációs lapján a felperes nyilatkozatát akként rögzítették, hogy a székből felállva elájult, látható sérülés nem érte, felkelt és szédülést panaszolt.
- [19] Minden bizonyíték arra mutatott, hogy a felperes elesését olyan körülmény okozta, amelyre a munkáltatónak ráhatása nem volt. A felperes rosszullétével nem kellett számolnia, így az sem volt tőle elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje. Erre tekintettel az alperes az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja alapján akkor is mentesült volna a kártérítési felelősség alól, ha bebizonyosodik, hogy a felperes a vállsérülést az elesés következtében szenvedte el. Ekként az okozati összefüggés vizsgálatának elmaradása a per kimenetelét nem befolyásolta.
- [20] A felperes alaptalanul hivatkozott a fellebbezésben a tanúk elfogultságára. Igazmondási kötelezettségükre történt figyelmeztetés után tettek vallomást a felperes jelenlétében, aki akkor az elfogultságukra nem hivatkozott. Önmagában azt, hogy a tanú a munkáltató alkalmazásában áll, elfogultság megállapítására nem ad alapot. Ugyanakkor a meghallgatott tanú közül kettő vallomástételkor már nem állt munkaviszonyban az alperessel.

A felperes felülvizsgálati kérelme, alperes ellenkérelme

- [21] A felperes joghatályos felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú határozatra is kiterjedő „megváltoztatását” és a

keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte.

- [22] Hivatkozása szerint a bíróságok nem értékelték, hogy az alperes semmilyen munkabaleseti jegyzőkönyvet nem vett fel a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (Mvt.) 64. § (4) bekezdésébe ütközően, továbbá a baleset kivizsgálásában munkavédelmi képviselő sem vett részt, az Mvt. 66. § (3) bekezdésébe ütközően. Mindezzel megnehezítette a tényállás felderítését.
- [23] Felperes szerint a sérülést is okozó elesés miatt ájult el. A váll sérülését az orvos megerősítette, amely csak a balesetből eredhetett. Csak a perben történt meg az elesés, ájulás, a vállsérülés eseménysorozat feltárása, az ezek közötti összefüggés tisztázása, így alperes kimentési kötelezettségének nem tehetett eleget.
- [24] Az eljáró bíróságok a baleset megítélése során nem értékelték a baleseti jegyzőkönyv hiányát, a munkahelyi orvosi alkalmassági vizsgálat elvégeztetését, a baleset tényének orvosszakértői megítélését, a padlón lévő és az elcsúszást okozó szennyeződés szerepét. Nem világos, hogyan kell értelmezni az elsőfokú ítéletben szereplő „felperes által előidézett rosszgullét” megfogalmazást, valamint azt az ellentmondást, miszerint a balesetet senki nem látta, de a kihívott mentők a jelenlévők nyilatkozatai alapján vették fel a dokumentációs lapot.
- [25] A másodfokú ítélet sérti tehát az Mvt. 64. §-át, 66. §-át és a Pp. 141. §-át, valamint a 221. § (1) bekezdését.
- [26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [28] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a jogerős határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. A fél a Pp. 272. § (2) bekezdésében írt együttes törvényi feltételeknek akkor tesz eleget, ha a felülvizsgálati kérelemben egyrészt megjelöli konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. (1/2016. (II. 15.) PK. vélemény).
- [29] A Kúria csak a fenti jogszabályi előírásoknak megfelelően előadott felülvizsgálati érvelés szerint vizsgálhatta felül a jogerős ítéletet.

- [30] A felperes tartalmában a tényállás megállapítás valótlanságát, ebből következően a levont jogkövetkeztetés helytelenségét állította. Jogszabálysértésként azonban a Pp. 206. § (1) bekezdését nem jelölte meg, ezért a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettség megsértésre történő hivatkozás nem eredményezhette a Kúria részéről a jogerős ítélet által alapul vett tényállás felülvizsgálatát.
- [31] A Pp. 141. § megsértésével összefüggésben a felülvizsgálati kérelem jogi érvelést nem tartalmazott, így ezzel a Kúria érdemben nem foglalkozhatott.
- [32] Az eljárásjogi jogszabálysértésre (Pp. 221. § (1) bekezdés) alapított felülvizsgálati kérelem nem eredményezheti annak megalapozottságát, mivel ha az eljárásjogi jogszabálysértés megállapítható is lenne, abból még nem vonható le következtetés az anyagi jogi jogszabályhely (Mt. 166. §) megjelölése hiányában arra, hogy az anyagi jogszabályhely megsértése is megvalósult. A Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a tényállás esetleges téves megállapítása (ebben a körben az Mvt. 64. § (4), 66. § (3) bekezdés alperes általi pert megelőző esetleges megsértése), a perbeli nyilatkozatok téves értelmezése, illetve az indokolás elégtelensége, a megsértett anyagi jogszabályhely megjelölése nélkül a hivatkozott jogszabálysértés tartalmi körülírása és az arra vonatkozó jogi álláspont nem eredményezheti a felperes által kért, keresetnek helyt adó döntés meghozatalát.
- [33] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [34] A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam terhén marad. A teljes mértékben pervesztes felperes pártfogó ügyvédi díjának viseléséről a Kúria a 87. § (2) bekezdése alapján döntött.
- [35] A felperes az alperes felülvizsgálati eljárási költségét a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles viselni.
- [36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. március 24.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Gál Attila bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő